

на сьогодні представляє собою інтегральну характеристику підприємства стосовно його відповідності об'єктивним економічним умовам, що склалися в певний момент часу. Саме ділова активність охоплює основні вектори, спрямовані на підвищення рівня конкурентоспроможності. Окрім того, в сучасних умовах моніторинг стану ділової активності, який здійснюють фінансові менеджери на підприємстві з метою прийняття ефективних управлінських рішень на рівні суб'єкта господарювання, набуває особливого значення, оскільки результати цього моніторингу використовуються для оцінки підприємством перспектив власного розвитку, а шляхом інтеграції цих даних у індекс ділової активності, створюють основу для прогнозування тенденцій макроекономічних показників на довгостроковий період.

Список використаних джерел:

1. Матковський С.О., Гринькевич О.С., Сорочак О.З., Гальків Л.І., Прокопович-Павлюк І.В. Статистика підприємств: навч. пос. / За ред. С. О. Матковського. – 2-ге вид., переробл. і доповн. – К.: Алерта, 2013. – 560 с., с. 314
2. The Joint Harmonised EU Programme of Business and Consumer Surveys: User Guide. – Brussels: European Commission, Directorate General for Economic and Financial Affairs, 2016 [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://ec.europa.eu/economy_finance/db_indicators/surveys/documents/bcs_user_guide_en.pdf
3. Третина підприємств очікує на покращення фінансового стану — НБУ. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.ukrinform.ua/rubric-economy/2741902-tretina-pidpriemstv-ocikue-na-pokrasenna-finansovogo-stanu-nbu.html>
4. Савастеева О.М. Методи аналізу ймовірності банкрутства як один з основних елементів антикризового менеджменту // Економічна аналітика: сучасні реалії та прогностичні можливості [Електронний ресурс]: Зб.матеріалів Міжнародної науково – практичної конференції; 19 квітня 2019р. – Київ: КНЕУ, 2019. – 352 с., с.271-274.

Савельєва Т. В., студентка
Науковий керівник: Волчек Р. М.,
к.е.н., доцент
Одеський національний економічний
університет
Одеса, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

Проблематика, пов'язана з аудитом основних засобів підприємств, за сучасних умов розвитку вітчизняної економіки є надзвичайно важливою. Її актуальність посилюється нині і з огляду на суттєві зміни, які відбуваються в рамках реалізації стратегічного курсу України на інтеграцію до європейського та світового економічного простору.

Згідно з П(С)БО 7, основні засоби – це матеріальні активи, які підприємство утримує, щоб використовувати у виробництві або під час надання послуг, здавати в оренду іншим особам або здійснювати адміністративні та соціально-культурні функції, очікуваний строк використання (експлуатації) яких більше одного року (чи операційного циклу, якщо він перевищує рік). [1].

Вагомий внесок в розробку теоретичних основ та методичних підходів до аудиту основних засобів внесли провідні вчені-економісти: М. Білуха, Ф. Бутинець, В. Сопко, Л. Сук, Б. Усач та інші. Їх роботи свідчать про те, що існує ще багато невирішених питань у сфері обліку та аудиту основних засобів. Так як основні засоби є невід'ємною частиною будь-якого підприємства, необхідно контролювати оцінку основних засобів, перевіряти правильність нарахування зносу основних засобів, визначати витрати на їх ремонт.

Внутрішній аудит – це одна з функцій управління, розроблена керівництвом система контрольних процедур з поточного та подальшого контролю бізнес-процесів, що здійснюється працівниками спеціалізованого структурного підрозділу компанії.

Служба внутрішнього аудиту створюється на підприємстві для виконання контрольних функцій у залежності від мети і завдань, покладених на внутрішніх аудиторів керівництвом підприємства. Внутрішні аудитори залежні та підпорядковані вищому керівництву, вони проводять перевірки планові і позапланові перевірки за вказівкою керівництва. За результатами своєї роботи складають звіт про проведену роботу, звітують перед керівництвом, дають оцінку, рекомендації, поради та інформацію.

Для вирішення поставлених завдань внутрішнім аудиторам необхідно розробити комплексну технологію проведення перевірки операцій з основними засобами. Технологія проведення внутрішнього аудиту повинна складатися з визначення класифікації та особливостей групування основних засобів, інформаційного забезпечення, яке спрямоване на розкриття питань, пов'язаних з проведенням аудиту, а також виділенням основних етапів та напрямів проведення перевірок за планом та програмою внутрішнього аудиту.

Виділити основні порушення операцій з обліку основних засобів та отримати аудиторські докази можливо за допомогою наступних методів внутрішнього аудиту:

- інвентаризації, яка використовується для підтвердження фактичної наявності та стану основних засобів. В ході перевірки аудитори можуть самі здійснювати інвентаризацію або спостерігати за процесом її проведення;
- перерахунку даних для підтвердження достовірності арифметичних підрахунків з обліку основних засобів, відповідності їх кількості, відображених в первинних документах і облікових реєстрах бухгалтерського обліку;
- підтвердження, яке використовується для отримання інформації про правильне відображення в бухгалтерському обліку проведених господарських операцій на рахунках обліку основних засобів;
- перевірки дотримання правил обліку окремих господарських операцій, яка застосовується при контролі за обліковими роботами, що виконуються бухгалтерією та кореспонденцією рахунків з руху основних засобів;
- усного опитування, яке використовується в ході отримання відповідей на запитання аудитора для попередньої оцінки стану обліку основних засобів;
- перевірки документів, яка застосовується аудитором для підтвердження правильності відображення в бухгалтерському обліку надходження, наявності і

вибуття основних засобів, а також обґрунтованості їх оцінки і своєчасності відображення в регістрах бухгалтерського обліку;

– дослідження використовується в ході перевірки операцій, відображених в первинному обліку, журналах-ордерах, відомостях, Головній книзі, фінансовій звітності. Особливу увагу слід приділяти відповідності сум оборотів і залишків в регістрах синтетичного і аналітичного обліку;

– аналітичні процедури застосовуються при зіставленні наявності основних засобів в різні періоди, даних звіту про їх рух з даними бухгалтерського обліку при оцінці співвідношень між різними статтями звіту і порівнянні їх з даними за попередні періоди. [2]

Отже, функціональними завданнями аудиторської перевірки основних засобів є одержання аудиторських доказів з метою висловлення незалежної думки стосовно того, що облік відповідає законодавчим і нормативним вимогам. На сьогоднішній день аудит як вид контролю є необхідним та обґрунтованим для успішного функціонування підприємства. Основні засоби займають велику частину у загальній вартості майна суб'єкта господарювання, саме тому важливого значення набувають питання їх ефективного використання.

Список використаних джерел:

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» від 27.04.2000 р. № 92 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00>.
2. Філозоп О. В. Організація процесу внутрішнього аудиту на підприємстві / О. В. Філозоп // Міжнародний збірник наукових праць. – 2009 – №1. – С. 28-32.

Сирцева С.В., к.е.н., доцент

Аванесова Е.С., студентка

Миколаївський національний аграрний
університет, м. Миколаїв, Україна

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ СКЛАДАННЯ ТА ПОДАННЯ ІНТЕГРОВАНОЇ ЗВІТНОСТІ

На сучасному етапі розвитку економічних відносин, які передбачають інтеграційні процеси вітчизняних підприємств зі світовою спільнотою, особливої актуальності набуває процес формування обліково-аналітичної інформації, придатної для прийняття ефективних та якісних управлінських рішень.

Фінансова звітність залишається основним видом зовнішнього оприлюднення інформації про результати діяльності підприємства, однак вимоги до неї в розвинених країнах продовжують змінюватись. Тобто відбувається її трансформація. Стає необхідним об'єднувати фінансові та нефінансові звіти в єдину модель і структурувати стратегічні завдання компанії, орієнтуватися на підвищення якості взаємодії із зацікавленими сторонами. Саме таку інформацію і зможе надати інтегрована звітність.

Подана в інтегрованому звіті фінансова та нефінансова інформація повинна відповідати певним критеріям щодо кількості, якості, цінності та корисності.